

mine Kolleger heller ikke mærket nogen anden Opfattelse. Der er i Danmark mange egentlig republikaniske Sinded, der mene, at Republikken er den bedste Regjeringsform, jeg er overbevist om, at naar man ikke havde andre Hensyn, kunde man i dette Dieblis vinde Flertal for en republikansk Forfatning (Sagb: Na nei!). Ubeles sikkert, derom er der ikke fjerneste Tvivl, de kunne tage en Oplosning paa republikansk Forfatning, og det vilde faae Flertal, naar det kunde tages paa rent Bort, vel at mærke. Men disse Republikanere vilde vinde overordentlig stærkt ind, naar vi tage Forholdet, som det her foreligger med et efter Forfatningen anerkjendt Kongehus, der umulig vedblivende kan lade sit Navn behandle af det Parti, som det hidtil er slet. Folket er efter min Mening saaledes fundet, at hvorvel de forholdt sig loyalt passive ligeoverfor de af mig skildrede Forsøg, som Ministeriet og dets Venner fører op, saa er den loyale Følelse i den danske Bondestand og alle dem, der ere knyttede dertil, af en saa ægte Natur, at den netop kan væmmes ved det Misbrug, Andre gjøre af Kongens Navn. Saaledes har man stillet sig, og saaledes har Folkethinget stillet sig. Man har forklaret, at det var af Mangel paa Loyalitet, at Folkethinget ikke gennem sin Repræsentant har søgt Hoffet siden Provforret. Nei, paa ingen Maade, det er en ren Misforstaaelse. Nei, det er en ærbødig Hensyntagen til det bestaaende Forhold. Man vil ikke blande sig ind i, men holde sig fjernt fra de Dvælses, som Regjeringspartiet har med Hoffet og særlig med Kongens Navn, forventende, at der kommer bedre Tider, hvor Kongen staaer frigjort for disse Misbrug, og hvor vi saa kunne sige, det er erkjendt af Alle, at saadan er efter Loven, Retten og Forholdenes Natur Kongens Stilling i et frit Land. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing længer. Jeg har navnlig taget Ordet trods mine øvrige Bemærkninger for at faae dette sagt denne Gang, for at faae adbaaret dem, hvis Politik jeg desværre ikke kan se anderledes, end at den er anlagt saaledes, at dersom det havde været dette Ministeriums Bestræbelser at ødelægge Danmark og gjøre dets Selvstændighed umulig, kunde det ikke have baaret sig fornuftigere ad. Hvis de havde været syv Mænd, der virkelig havde villet ødelægge Danmarks Forhold og Danmarks Selvstændighed, kunde de ikke have valgt bedre Midler til dette Maal, end de have gjort ved den Politik, de have ført. Det er min Betragtning, men jeg siger: Demokratiet kan holde ud i to eller ti Aar, vi opgibe ikke vor Stilling, jeg er sikker derpaa. Jeg tror at

være i Forstaaelse — det er min Overbevisning — med en Befolkning, der elsker Konge, Frihed og Land og vil det Bedste, men som derfor ikke paa nogen Maade vil række dette fordærvelige System saa Meget som en eneste Finger, og som netop paa Grund af sin Kjærlighed til Friheden og Landet er stærkt nok til at staa imod ethvert Forsøg, det være, hvorledes det vil, ethvert Angreb fra Regjeringens Side paa Folkets Rettigheder. Det er min fulde Overbevisning, at Regjeringen naaer Tintet derved, selv om den misbruger alt det, den skulde bruge ret, for at naae Maalet. Vi komme nok igjennem dette, men Et vil jeg ønske, og det er, at vi, naar vi blive færdige med Striden, maa være komne ufskade over den paa en saadan Maade, at det ikke er lykkes — jeg taler ikke om, at Ministeriet bevidst skulde have stræbt der-efter, men at det ikke skulde blive en Følge af hele Striden — at Forholdet mellem Konge og Folk var ødelagt her til Lands.

Dinesen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som priste det danske Folk for at være grundlovstro og tillagde det andre gode Egenskaber, som det ogsaa efter min Mening er i Bestidelse af, gjorde det Uret, naar han mod Slutningen af sin Tale vilde godtgjøre, at hvis vi skulde have et Valg, kunde der blive et Flertal for en republikansk Forfatning. (Afskydelse.) De ærede Herrer, som afskyde mig, dele rimeligvis den ærede Formands Betragtning, men det forekommer mig dog, at det er at gjøre Befolkningen Uret.....

Første Viceformand (Høgsbro): Det ærede Medlem overhørte vist den Forbindelse, hvori Ordene bleve sagte; de bleve ikke sagte saaledes, som det ærede Medlem anførte dem, men kun under en vis Forudsætning, nemlig, at hvis vi stode paa bar Bund, vilde det blive Resultatet. Dette er noget Andet.

Dinesen: Ja, Tidenden vil vise, om jeg har opfattet Sagen rigtig. Jeg fastholder Rigtigheden af, at det er at gjøre Befolkningen Uret paa nogen Maade at forudsætte om den, at den under nogen Forudsætning hertilands vilde vælge et saadant Flertal som det, der blev nævnt af den ærede sidste Taler. Ogsaa det ærede Medlem fra Nyborg (M. Jensen) talte i Dag om den danske Bondestand. Han sagde, at den var ikke radikal, men han tilføiede, at den var seig og udholdende, og at den ikke vilde lade sig Friheden fratage. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem,